نیست فان الاعتبار لیس بالصورة درویش صفت
باش وکلاه تتری دار المراد به قلنسوة یلبسها الهندی
والطائفة المعروفة بتاتار کذا سمعنا من الاساتذة
العالمین ومن قال یعنی به کلاه امیرانه کذا قال بعض الکمل
فقد اقدم علی شرح الکتاب مع عدم علم والحال ان التعلم
انما یکون بعد العلم **حکایت** بیادهٔ الفرح للوضوح کما مر
سابقا سر و پا برهنه باکاروان حجاز ای مهما امکنه فی
بدر آمد ای خرج وبداه باشد ای صار رفیقنا خرامان
همی رفت وهی گفت **نظم** نه بر اشتر بسوارم ای انی
غیر راکب علی جمل نه چو اشتر زیر بارم ولست انا کالجمل تحت
الحمل نه خداوندم رعیت ای انی غیر مالک الرعایا نه غلام
شهریارم ولست انا بعبد السلطان نعم موجود ویرشانی
بالیاء المصدری معدوم ندارم ای لیس لی هم المال
کالغنی ولیس لی تقرف البال لعدم المال کالفقیر الغیر
القانع بنفسی بفتحتین وباء الوحدة هی زنم اسوده
اسم مفعول من اسودن وعمری بسر آرم یعنی یحصل
لی استراحة فی کل نفس کالذی اتممت عمرا کاملا اشتر سواری
بیاء الوحدة کفتش ای قال لذلک الفقیر ای درویش
کجا میروی بازگرد بالکاف الفارسی ارجع کم سخنی بمیری
ای تموت بالشین نشنید کلامه وقدم دربیابان نهاد
وبرفت معنا چون بنحله محمود اسم مکان برسیدم فانکرا
ای الذی کان راکب الجمل وقال للفقیر ارجع اجل فرا رسید
اعلم ان لفظ فرا یجیء بمعنی الفوق المقابل للتحت کذا فی مختار
الصحاح وقد یجیء فی اوائل المصادر والافعال لتحسین
اللفظ کذا فی نحو الغرایب ومن قال فی البحر فرا لفظ
فارسی یدخل فی اوائل الافعال فقد غفل عن المعنی الاول
وکم بعض ما فی البحر فانظر فیما ذکرناه والمراد منا هو

الثانی ومرد درویش یا لیش باید فی الموضع الذی
مات فیه وکفت با سخنی نمودیم وتو بر سختی بمردی **بیت**
شخصی همه شب بدسر بیمار گریست لظنه انه یموت
چون روز شد او اشارة الی شخصی مرد وبیمار نزیست
بیت ای بسا قد عرفت معناه اسب بکسر الباء للافتقار
تبر وصف ترکیبی من رفتن که باید بسکون النون و
الدال ای عیبی وعجز کهخرو فی بعض النسخ خرکی الکاف
للتصغیر والیاء للوحدة لنک ای اعرج جان بمنزل برد
وکذا بس قد تمر بلا که در خاک تندرستان را مرمون
دفن کردند وزخم خورده یعنی المجروح نمرد لعدم
مجیء اجله وقیل فی الترجمة **مثنوی** ای بخه بوغه آت که بولدن
قلور خرلنک یلروده منزل الور ای بخه صایه صاغ کشیلر
اولور اولکه جوق زحمی وارایدی خوش اولور **حکایت**
عابدی را یاد شاهی بباد الوحدة فیها طلبه کرد یراه عابد
اندیشید ای تفکر کرد اروی بخورم تا ضعیف شوم
بسبب تخلیل الدواء مکرا اعتقاد در حق من زیاده کند
فاعله ضمیر پادشاه آورده اند فی الحکایة که داروی قاتل
بود بخورد وبمرد **قطعه** انگه چون پسته بکاف الفارسی
بالتر کی فستق دیدیش بفتح یاء الخطاب والشین بعد
راجع الی انکه ای تظنه لان دیدن هنا لیس بمعنی الابصار
بل بمعنی رؤیة القلب همه مغز ای کله لب بوست بپوست
بود ای لیس فیه لب اصلا مجوبیاز ای کالبصل پارسایان
کروی در مخلوق ای الزهاد الذین وجههم الی المخلوق
والمعنی هذا کالا یخفی ومن قال یعنی ایشان پارسایانند
فقد اتی بمعنی من عند نفسه وخصص اللفظ العام
من غیر مخصص پشت بر قبله می کنند نماز لان اعراضهم
من الحق قلبا کاعراضهم من الکعبة قالبا **بیت** چون نبذا

Copyright King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)